

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2020/493

z dnia 30 marca 2020 r.

w sprawie systemu „Falszywe i Autentyczne Dokumenty Online” (FADO) oraz uchylenia wspólnego działania Rady 98/700/WSiSW

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 87 ust. 2 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Europejski System Archiwizacji Obrazu – „Falszywe i Autentyczne Dokumenty Online” (FADO) został ustanowiony w ramach Sekretariatu Generalnego Rady na mocy wspólnego działania Rady 98/700/WSiSW ⁽⁴⁾. System FADO został utworzony w celu ułatwienia wymiany między organami państw członkowskich informacji dotyczących autentycznych dokumentów oraz znanych metod fałszowania dokumentów. System FADO umożliwia przechowywanie, szybką wymianę oraz walidację w formie elektronicznej informacji dotyczących autentycznych i fałszywych dokumentów. Zważywszy, że ujawnianie fałszywych dokumentów jest ważne również dla obywateli, organizacji i przedsiębiorstw, Sekretariat Generalny Rady udostępnił autentyczne dokumenty także w publicznym rejestrze online autentycznych dokumentów tożsamości i dokumentów podróży, znanym jako PRADO.
- (2) Zważywszy na fakt, że zarządzanie systemem FADO jest nieaktualne i że należy je dostosować do ram instytucjonalnych ustanowionych przez Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), wspólne działanie 98/700/WSiSW należy uchylić i zastąpić je nowym, uaktualnionym instrumentem.
- (3) Niniejsze rozporządzenie stanowi niezbędną nową podstawę prawną zarządzania systemem FADO.
- (4) Przeprowadzanie przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów mogą w krańcowych przypadkach stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa wewnętrznego Unii. Korzystanie z systemu FADO jako elektronicznego systemu przechowywania zawierającego informacje o potencjalnych punktach wykrywczych, zarówno w dokumentach autentycznych, jak i fałszywych, stanowi ważne narzędzie w walce z przestępstwami przeciwko wiarygodności dokumentów, w szczególności na granicach zewnętrznych. Zważywszy, że system FADO przyczynia się do utrzymania wysokiego

⁽¹⁾ Dz.U. C 110 z 22.3.2019, s. 62.

⁽²⁾ Dz.U. C 168 z 16.5.2019, s. 74.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 13 lutego 2020 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 20 marca 2020 r.

⁽⁴⁾ Wspólne działanie 98/700/WSiSW z dnia 3 grudnia 1998 r. przyjęte przez Radę na podstawie art. K.3 Traktatu o Unii Europejskiej, dotyczące ustanowienia Europejskiego Systemu Archiwizacji Obrazu (FADO) (Dz.U. L 333 z 9.12.1998, s. 4).

poziomu bezpieczeństwa w Unii, ponieważ wspomaga policję, straż graniczną oraz inne organy ścigania państw członkowskich w walce z przestępstwami przeciwko wiarygodności dokumentów, stanowi on ważne narzędzie stosowania dorobku Schengen.

- (5) Chociaż fałszerstwa dokumentów oraz oszustwa dotyczące tożsamości często ujawniane są na granicach zewnętrznych, walka z fałszerstwami dokumentów stanowi obszar objęty współpracą policyjną. Fałszywe dokumenty to pseudodokumenty, dokumenty przerobione i dokumenty podrobione. W ostatnich latach w Unii znacząco wzrosła liczba przypadków posłużenia się fałszywymi dokumentami. Przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów oraz oszustwa dotyczące tożsamości wiążą się z wytwarzaniem i używaniem fałszywych dokumentów, a także z używaniem autentycznych dokumentów uzyskanych w drodze oszustwa. Fałszywe dokumenty są narzędziem wykorzystywanym w wielu działaniach przestępczych ze względu na możliwość ich wielokrotnego użycia w celu ułatwiania różnych działań przestępczych, w tym prania pieniędzy i terroryzmu. Techniki stosowane podczas wytwarzania fałszywych dokumentów są coraz bardziej zaawansowane i dlatego należy zapewnić dostęp do wysokiej jakości informacji dotyczących potencjalnych punktów wykrywczych, w szczególności zabezpieczeń specjalnych oraz opisów fałszerstw, a także częste aktualizowanie tych informacji.
- (6) System FADO powinien zawierać informacje dotyczące wszystkich rodzajów autentycznych dokumentów podróży, dokumentów tożsamości, dokumentów pobytowych, dokumentów potwierdzających stan cywilny, praw jazdy i dowodów rejestracyjnych pojazdów wydawanych przez państwa członkowskie, dokumentów *laissez-passer* wydawanych przez Unię oraz fałszywych egzemplarzy takich dokumentów będących w posiadaniu państw członkowskich i Unii. System FADO powinien móc zawierać informacje dotyczące innych powiązanych dokumentów urzędowych, w szczególności takich jak dokumenty wykorzystywane podczas składania wniosków o dokumenty urzędowe, wydawanych przez państwa członkowskie, oraz ich fałszywych egzemplarzy. System FADO powinien móc zawierać również informacje dotyczące wszystkich rodzajów autentycznych dokumentów podróży, dokumentów tożsamości, dokumentów pobytowych, dokumentów potwierdzających stan cywilny, praw jazdy i dowodów rejestracyjnych pojazdów oraz innych powiązanych dokumentów urzędowych, w szczególności takich jak dokumenty wykorzystywane podczas składania wniosków o dokumenty urzędowe, wydawanych przez strony trzecie, takie jak państwa trzecie, jednostki terytorialne, organizacje międzynarodowe i inne podmioty podlegające prawu międzynarodowemu, oraz ich fałszywych egzemplarzy.
- (7) Dane osobowe w ramach systemu FADO powinny być przetwarzane jedynie w zakresie, w jakim jest to ściśle niezbędne do obsługi systemu FADO. Bezpośrednią konsekwencją celu, dla którego utworzono system FADO, jest założenie, że w systemie FADO należy przechowywać wyłącznie ograniczone informacje dotyczące osoby zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania. System FADO powinien zawierać dane osobowe w postaci wizerunków twarzy lub informacji alfanumerycznych tylko w takim zakresie, w jakim wiążą się one z zabezpieczeniami specjalnymi lub metodą fałszowania dokumentu. Powinna istnieć możliwość przechowywania takich ograniczonych danych osobowych w formie elementów pojawiających się we wzorcach dokumentów albo w formie danych pseudonimicznych w autentycznych lub fałszywych dokumentach. Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej (zwana dalej „Agencją”), regulowana rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896⁽⁵⁾, powinna podjąć niezbędne działania zmierzające do przeprowadzenia pseudonimizacji wszystkich elementów danych osobowych, które nie są niezbędne do celów, w których dane są przetwarzane, zgodnie z zasadą minimalizacji danych. Nie powinno być możliwe wyszukiwanie jakichkolwiek elementów danych osobowych w systemie FADO ani identyfikowanie osób fizycznych za pośrednictwem systemu FADO bez wykorzystywania dodatkowych danych. Systemu FADO nie należy wykorzystywać w celu identyfikacji osób fizycznych.
- (8) Wszelkie przetwarzanie danych osobowych przez państwa członkowskie w kontekście niniejszego rozporządzenia powinno odbywać się zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁽⁶⁾ lub z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680⁽⁷⁾, zależnie od przypadku.
- (9) Państwa członkowskie mogą zachować lub rozwijać swoje systemy krajowe zawierające informacje dotyczące autentycznych i fałszywych dokumentów, ale powinny być zobowiązane do przekazywania Agencji informacji dotyczących autentycznych dokumentów, które są przez nie wydawane, w tym również dotyczących zabezpieczeń specjalnych w nich użytych, oraz fałszywych egzemplarzy takich dokumentów, będących w ich posiadaniu. Agencja powinna wprowadzać te informacje do systemu FADO oraz gwarantować unifikację i jakość tych informacji.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 z dnia 13 listopada 2019 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz uchylenia rozporządzeń (UE) nr 1052/2013 i (UE) 2016/1624 (Dz.U. L 295 z 14.11.2019, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁽⁷⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89).

- (10) Unia wydaje dokumenty *laissez-passer* członkom instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii oraz pracownikom Unii, którzy korzystają z nich do celów służbowych zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 1417/2013 ⁽⁸⁾. Unia powinna być zobowiązana do przekazywania Agencji informacji dotyczących takich autentycznych dokumentów oraz zabezpieczeń specjalnych w nich użytych.
- (11) Różnym zainteresowanym stronom, w tym ogółowi społeczeństwa, należy zapewnić różne poziomy dostępu do systemu FADO, w zależności od ich potrzeb oraz wrażliwości danych, których to dotyczy.
- (12) W celu zapewnienia, aby państwa członkowskie sprawowały kontrolę na wysokim poziomie nad przestępstwami przeciwko wiarygodności dokumentów, organy państw członkowskich właściwe w zakresie przestępstw przeciwko wiarygodności dokumentów, takie jak policja, straż graniczna i inne organy ścigania, a także inne odpowiednie organy krajowe powinny mieć zapewnione, zgodnie z zasadą ograniczonego dostępu, różne poziomy dostępu do systemu FADO, w zależności od ich potrzeb. Państwa członkowskie powinny określić którym właściwym organom należy zapewnić dostęp oraz poziom dostępu, jaki należy im zapewnić. Komisja i Agencja powinny również określić, które spośród ich jednostek administracyjnych są uprawnione do uzyskania dostępu do systemu FADO. System FADO powinien umożliwiać użytkownikom dostęp do informacji dotyczących wszelkich ujawnionych nowych metod fałszowania dokumentów oraz do informacji dotyczących nowych autentycznych dokumentów znajdujących się w obiegu, w zależności od ich praw dostępu.
- (13) W ostatnich latach Agencja rozwinęła wiedzę ekspercką w zakresie przestępstw przeciwko wiarygodności dokumentów. W celu przyniesienia korzyści dla państw członkowskich w tym obszarze, należy zatem wzmacniać synergę, posługując się wiedzą ekspercką Agencji. Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/1896 Agencja powinna przejąć i obsługiwać system FADO. To przejście powinno pozostać bez wpływu na podmioty, które już mają dostęp do systemu FADO, a mianowicie: Komisję, Agencję, Agencję Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania, ustanowioną rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794 ⁽⁹⁾, państwa członkowskie oraz ogół społeczeństwa. Po przejściu przez Agencję systemu FADO, powinna ona zapewniać państwom członkowskim wsparcie w zakresie ujawniania fałszywych dokumentów. Ponadto w stosownych przypadkach Agencja Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości, ustanowiona rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1726 ⁽¹⁰⁾, może zapewniać Agencji wsparcie techniczne zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/1896.
- (14) Należy zapewnić, aby w okresie przejściowym system FADO pozostawał w pełni operacyjny do czasu faktycznego zakończenia procesu przenoszenia i do czasu przeniesienia istniejących informacji do nowego systemu. Własność istniejących danych powinna wtedy zostać przeniesiona na Agencję.
- (15) Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na kompetencje państw członkowskich w zakresie uznawania paszportów, dokumentów podróży, wiz lub innych dokumentów tożsamości.
- (16) W celu umożliwienia instytucjom, organom i jednostkom organizacyjnym Unii, innym niż Komisja i Agencja, stronom trzecim, takim jak państwa trzecie, jednostki terytorialne, organizacje międzynarodowe i inne podmioty podlegające prawu międzynarodowemu, lub podmiotom prywatnym, takim jak linie lotnicze i inni przewoźnicy, dostępu do informacji zawartych w systemie FADO, należy przekazać Komisji uprawnienie do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do ustanawiania środków przyznających ograniczony dostęp do systemu FADO tym instytucjom, organom i jednostkom organizacyjnym Unii, stronom trzecim oraz podmiotom prywatnym. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽¹¹⁾. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1417/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające formę dokumentu *laissez-passer* wydawanego przez Unię Europejską (Dz.U. L 353 z 28.12.2013, s. 26).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), zastępujące i uchylające decyzje Rady 2009/371/WSiSW, 2009/934/WSiSW, 2009/935/WSiSW, 2009/936/WSiSW i 2009/968/WSiSW (Dz.U. L 135 z 24.5.2016, s. 53).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1726 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA), zmiany rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 i decyzji Rady 2007/533/WSiSW oraz uchylenia rozporządzenia (UE) nr 1077/2011 (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 99).

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

- (17) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do architektury technicznej systemu FADO, ustanowienia specyfikacji technicznych, procedur kontroli i weryfikacji informacji oraz określenia daty faktycznego wdrożenia systemu FADO przez Agencję. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽¹²⁾.
- (18) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana, ani go nie stosuje. Ponieważ niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania – w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszego rozporządzenia – podejmuje decyzję, czy dokona jego transpozycji do swego prawa krajowego.
- (19) Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do Irlandii zgodnie z art. 5 ust. 1 Protokołu nr 19 w sprawie dorobku Schengen włączonego w ramy Unii Europejskiej, załączonego do TUE i do TFUE, oraz art. 6 ust. 2 decyzji Rady 2002/192/WE ⁽¹³⁾.
- (20) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽¹⁴⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. H decyzji Rady 1999/437/WE ⁽¹⁵⁾.
- (21) W odniesieniu do Szwajcarii, niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽¹⁶⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. H decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/149/WSiSW ⁽¹⁷⁾.
- (22) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽¹⁸⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. H decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/349/UE ⁽¹⁹⁾.
- (23) Zgodnie z art. 46 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁰⁾ skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię dnia 3 grudnia 2018 r.,

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

⁽¹³⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽¹⁵⁾ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

⁽¹⁶⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽¹⁷⁾ Decyzja Rady 2008/149/WSiSW z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 50).

⁽¹⁸⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 3.

⁽¹⁹⁾ Decyzja Rady 2011/349/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się w szczególności do współpracy sądowej w sprawach karnych i współpracy policji (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 1).

⁽²⁰⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i cel

Niniejsze rozporządzenie ustanawia system „Fałszywe i Autentyczne Dokumenty Online” (FADO) zawierający informacje dotyczące autentycznych dokumentów wydawanych przez państwa członkowskie, Unię i strony trzecie, takie jak państwa trzecie, jednostki terytorialne, organizacje międzynarodowe i inne podmioty podlegające prawu międzynarodowemu, oraz dotyczące ich fałszywych egzemplarzy.

Celem systemu FADO jest wkład w zwalczanie przestępstw przeciwko wiarygodności dokumentów i oszustw dotyczących tożsamości poprzez wymianę informacji dotyczących zabezpieczeń specjalnych w autentycznych i fałszywych dokumentach, a także opisów możliwych fałszerstw takich dokumentów, między organami państw członkowskich właściwymi w zakresie przestępstw przeciwko wiarygodności dokumentów.

Celem systemu FADO jest również wkład w zwalczanie przestępstw przeciwko wiarygodności dokumentów i oszustw dotyczących tożsamości poprzez wymianę informacji z innymi podmiotami, w tym z ogółem społeczeństwa.

Artykuł 2

Zakres i treść systemu FADO

1. System FADO zawiera informacje dotyczące dokumentów podróży, dokumentów tożsamości, dokumentów pobytowych, dokumentów potwierdzających stan cywilny, praw jazdy i dowodów rejestracyjnych pojazdów wydawanych przez państwa członkowskie lub przez Unię, oraz ich fałszywych egzemplarzy.

System FADO może zawierać informacje dotyczące dokumentów, o których mowa w akapicie pierwszym, wydawanych przez strony trzecie, takie jak państwa trzecie, jednostki terytorialne, organizacje międzynarodowe i inne podmioty podlegające prawu międzynarodowemu, oraz ich fałszywych egzemplarzy.

System FADO może zawierać informacje dotyczące innych powiązanych dokumentów urzędowych, w szczególności takich jak dokumenty wykorzystywane podczas składania wniosków o dokumenty urzędowe, wydawanych przez państwa członkowskie oraz, w stosownych przypadkach, przez strony trzecie, takie jak państwa trzecie, jednostki terytorialne, organizacje międzynarodowe i inne podmioty podlegające prawu międzynarodowemu, oraz ich fałszywych egzemplarzy.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, to:

- a) informacje – w tym również zdjęcia – dotyczące autentycznych dokumentów oraz ich wzorców i ich zabezpieczeń specjalnych;
- b) informacje – w tym również zdjęcia – dotyczące fałszywych dokumentów, niezależnie od tego czy są to dokumenty przerobione, podrobione, czy też pseudodokumenty, oraz opisów ich fałszerstw;
- c) zestawienia dotyczące technik fałszowania dokumentów;
- d) zestawienia dotyczące zabezpieczeń specjalnych autentycznych dokumentów; oraz
- e) statystyki dotyczące ujawnionych fałszywych dokumentów.

System FADO może również zawierać podręczniki, listy kontaktowe, informacje dotyczące ważnych dokumentów podróży i ich uznawania przez państwa członkowskie, zalecenia dotyczące skutecznych sposobów ujawniania konkretnych metod fałszowania dokumentów oraz inne przydatne powiązane informacje.

3. Państwa członkowskie i Unia bezzwłocznie przekazują Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej (zwanej dalej „Agencją”) informacje dotyczące dokumentów, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy.

Państwa członkowskie mogą przekazywać Agencji informacje dotyczące dokumentów, o których mowa w ust. 1 akapit drugi i trzeci.

Strony trzecie, takie jak państwa trzecie, jednostki terytorialne, organizacje międzynarodowe i inne podmioty podlegające prawu międzynarodowemu, mogą przekazywać Agencji informacje dotyczące dokumentów, o których mowa w ust. 1 akapit drugi i trzeci.

Artykuł 3

Obowiązki Agencji

1. Wykonując swoje zadania zgodnie z art. 79 rozporządzenia (UE) 2019/1896, Agencja zapewnia prawidłowe i niezawodne funkcjonowanie systemu FADO oraz udziela właściwym organom państw członkowskich wsparcia w zakresie ujawniania fałszywych dokumentów.
2. Agencja jest odpowiedzialna za terminowe i skuteczne wprowadzanie do systemu FADO otrzymanych informacji oraz gwarantuje unifikację i jakość tych informacji.

Artykuł 4

Architektura systemu FADO oraz dostęp do niego

1. Architektura systemu FADO zapewnia użytkownikom różny poziom dostępu do informacji.
2. Komisja i Agencja, w zakresie niezbędnym do wykonywania ich zadań, oraz organy państw członkowskich właściwe w zakresie przestępstw przeciwko wiarygodności dokumentów, takie jak policja, straż graniczna i inne organy ścigania, a także inne odpowiednie organy krajowe, muszą mieć bezpieczny dostęp do systemu FADO zgodnie z zasadą ograniczonego dostępu.
3. Architektura systemu FADO zapewnia ogółowi społeczeństwa dostęp do wzorców dokumentów lub do dokumentów autentycznych zawierających dane pseudonimiczne.
4. Następujące podmioty mogą uzyskać ograniczony dostęp do informacji przechowywanych w systemie FADO:
  - a) instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii, inne niż te, o których mowa w ust. 2;
  - b) strony trzecie, takie jak państwa trzecie, jednostki terytorialne, organizacje międzynarodowe i inne podmioty podlegające prawu międzynarodowemu;
  - c) podmioty prywatne, takie jak linie lotnicze i inni przewoźnicy.
5. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 8 akty delegowane uzupełniające niniejsze rozporządzenie w drodze ustanowienia środków przyznających podmiotom wymienionym w ust. 4 niniejszego artykułu dostęp do informacji przechowywanych w systemie FADO. W aktach delegowanych określa się części systemu FADO, do których ma zostać przyznany dostęp podmiotom wymienionym w ust. 4 niniejszego artykułu, oraz wszelkie szczególne procedury i warunki, które mogą być niezbędne, w tym wymóg zawarcia umowy między Agencją a stroną trzecią lub podmiotem prywatnym, o których mowa w ust. 4 lit. b) i c) niniejszego artykułu.
6. Państwa członkowskie określają, które organy właściwe w zakresie przestępstw przeciwko wiarygodności dokumentów i inne odpowiednie organy krajowe mają mieć dostęp do systemu FADO, w tym również poziom dostępu, który ma być im zapewniony, oraz powiadają o tym Komisję i Agencję.

Na wniosek Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu informacje, o których mowa w akapicie pierwszym.

Artykuł 5

Przetwarzanie danych osobowych przez Agencję

1. Podczas przetwarzania danych osobowych w ramach niniejszego rozporządzenia Agencja stosuje rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725⁽²¹⁾. Agencja przetwarza dane osobowe wyłącznie w przypadku, gdy takie przetwarzanie jest niezbędne do wykonywania jej zadania polegającego na obsłudze systemu FADO.

Jeśli chodzi o dokumenty autentyczne, system FADO zawiera wyłącznie dane osobowe widniejące we wzorcach takich dokumentów lub dane pseudonimiczne.

⁽²¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

Jeśli chodzi o dokumenty fałszywe, system FADO zawiera dane osobowe wyłącznie w takim zakresie, w jakim dane te są niezbędne do opisu lub zilustrowania fałszerstwa takich dokumentów lub opisania lub zilustrowania zastosowanej metody fałszowania.

2. Agencja zapewnia wprowadzenie środków technicznych i organizacyjnych, takich jak pseudonimizacja, w celu zapewnienia, aby dane osobowe były przetwarzane jedynie w zakresie, w jakim jest to ściśle niezbędne do obsługi systemu FADO, zgodnie z zasadą minimalizacji danych, w sposób, który nie pozwala na identyfikację jakiegokolwiek osoby fizycznej za pośrednictwem systemu FADO, bez wykorzystywania dodatkowych danych.

Artykuł 6

Akty wykonawcze

1. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu:

- a) ustanowienia architektury technicznej systemu FADO;
- b) ustanowienia specyfikacji technicznych dotyczących wprowadzania informacji do systemu FADO oraz ich przechowywania w systemie z zachowaniem wysokich standardów;
- c) ustanowienia procedur kontroli i weryfikacji informacji zawartych w systemie FADO;
- d) określenia daty faktycznego wdrożenia systemu FADO przez Agencję.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 7 ust. 2.

2. Komisja przyjmuje akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 1 lit. d), po sprawdzeniu, czy spełnione zostały następujące warunki:

- a) akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) i c), zostały przyjęte;
- b) Agencja powiadomiła Komisję o skutecznym wdrożeniu architektury systemu FADO;
- c) Agencja powiadomiła Komisję, że przekazywanie informacji z Sekretariatu Generalnego Rady do Agencji zostało zakończone.

Artykuł 7

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet ustanowiony na mocy art. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 1683/95 ⁽²²⁾. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 8

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 4 ust. 5, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 26 kwietnia 2020 r.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 4 ust. 5, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.

⁽²²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1683/95 z dnia 29 maja 1995 r. ustanawiające jednolity formularz wizowy (Dz.U. L 164 z 14.7.1995, s. 1).

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 4 ust. 5 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 9

Uchylenie i przepisy przejściowe

1. Wspólne działanie 98/700/WSiSW traci moc ze skutkiem od dnia faktycznego wdrożenia systemu FADO przez Agencję, który zostanie określony w drodze aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 6 ust. 1 akapit pierwszy lit. d) niniejszego rozporządzenia.
2. Sekretariat Generalny Rady przekazuje Agencji informacje zawarte w systemie FADO ustanowionym na mocy wspólnego działania 98/700/WSiSW.
3. Państwa członkowskie wyrażają zgodę na przekazanie przez Sekretariat Generalny Rady informacji, które są ich własnością, przechowywanych w systemie FADO ustanowionym na mocy wspólnego działania 98/700/WSiSW, do systemu FADO ustanowionego na mocy niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 10

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 marca 2020 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
D.M. SASSOLI
Przewodniczący

W imieniu Rady
G. GRLIĆ RADMAN
Przewodniczący